

Kadir Kaygısız

- şiirler -

Yayın Tarihi:

23.03.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Kadir Kaygısız

Eserleri:

Baharı Beklemeyi Bıaktım

Baharı beklemeyi bıraktım.
Ben çiçek açtım.
Seni güneş belledim;
Gözyaşlarını yağmur,
Hüznünü soğuk,
Çaresizliğini kırağı,
Yalnızlığını kar,
Sensizliği don,
Gülüşünü güneş belledim.
Sen beni yeşerttin.
Meyvesi aşkımız oldu;
Çekirdeği aşk,
Geleceği hayat...

Kadir Kaygısız

Baharsızlara Serzeniş

Ah! Baharın gelişini hissediyor musun?
Gözlerime baktığında görmen gerek.
İçimdeki o cıvıltı duymadın mı?
Hissetmedin mi tenimdeki o sıcak ateşi?
Duymadın mı kalbimin o hızlı atışlarını?
Baharın o serin rüzgârlarını teninde hissetmedin mi?

Hiç bakmadın mı kafanı kaldırıp gökyüzüne?
Görmedin mi masmavi çerçevde, beyaz bulutları?
Isınmadın mı tenine vuran güneşin tatlı sıcaklığıyla.
Hissetmedin mi canlılığını badem ağacında açan pembe çiçeklerin?
Almadın mı durup bir dakika nefes?
Hissetmedin mi ilkbaharın huzurunu;
O telaştan ve kargaşadan yorulmuş kalbinde?

O masmavi denizlerin insana hürriyet veren manzarasını,
Unuttun mu yoksa?
O masmavi gökyüzünün ferahlığını,
Hissetmedin mi yoksa?

Yaşamının yalnızca basit eylemlerden ibaret olduğunu;
Bu dünyadaki amacın sadece,
Yemek, içmek, çalışmak olduğunu mu sanıyorsun yoksa?

Unutma!
Sen baharın tazeliğini,
Rüzgârın serinliğini,
Gökyüzünün huzurunu,
Hissetmek için geldin dünyaya.

Unutma!
İnsan olduğunu,
Yaşadığını,
Ve gerçekten
Ve gerçekten
Ve gerçekten
Hissetmediğin müddetçe Bahar'ı,
İnsan olmadığını,
Unutma...

Kadir Kaygısız

Balonlar

Kaç çocuk kandırdınız bu sahte balonlarla?
Kaç sahte duyguyla doldurdunuz bu balonları?
Kör oldu aşk, tıkanı gözler, kapandı kulaklar.
Merhamet kime emanet, uçarken balonlar?

Kaç çocuk ağlattınız ey sahte balonlar?
Cebinde ev kirasına yetmeyen parası,
Oğlu mahzun, babasının boynu bükük gözü yaşlı.
Nerede renk cümbüşü? Acı var bu balonlarda!

Kaç sevgili kucakladı sizi ey yalancı balonlar?
Kaç kişi süs yaptı sizi sürpriz niyetine?
Hangi gözleri boyadınız? Kalan gözler yaşlı?
Yaşlılar için çok geç, gençler için ise er geç
İnsanlık dahi son okka, o da bu balonlarda

Kadir Kaygısız

Bir Lakırdı

Bir lakırdıya sürur oldu gülüşün
Bir muhabbete bahis oldu gözlerin
Ağır basan şu dert yükümün
Düçarı, ahbabı oldu silüetin

Bir dost bulamadım günden güne
Kendimden daha samimi daha ziyade
Mevlam aklımı kalbime dost eylese
Eylese de arınsam, ersem kemale

Efulinin hasreti kalbime hüzün
Neredesin ey yar, sen mi gurbet ben mi sürgün?
Vicdanım rahat değil, gönlüm avare
Gelmezsin ya kaderim bana, ben sana küskün

Kadir Kaygısız

Bir Piyadenin Aşkı

Dağıtır mı dağların tepesindeki sisi,
Namlumun ucundan çıkan mermi?
Yüreğimi harıl harıl yakan hasreti,
Bir vesikalık resmin teskin eder mi?

Korkutur mu ağaçlardaki serçeleri,
Yamacımda patlayan bombanın sesi?
Nice zaman sonra da
Saçımı dağıtan narin ellerini,
Zihnim noksansız tasavvur eder mi?

Temenni eder mi istikbali,
Sunduğum gençlik kudreti?
Hasret kaldığım saçının tellerini,
Ellerim yine ince ince sever mi?

Kadir Kaygısız

Bir ses

Bir ses
Hayatında duyduğu en acı,
En acı veren ses.
Her Őeyin farkına ancak varabildiği,
Bu dđnyada cđzi iradesiyle algılayabildiği,
Son ve en elem ses.
Ve beŐer kafasını kaldırmayı denediğinde
Ezelerde yazılan bir yazının getirdiği
O vaka, vuku bulur.
Ve beŐer kafasını vurur tabutun tahtalarına.
O tahtalar ezelerde tahsis edilmiŐtir o kula.
Őlđmđnđ kendi iradesiyle idrak edebilmesi iÇin.
BitmiŐtir imtihan, bitmiŐtir dđnya hayatı.
Ne matem ne yaz ne hđzđn ne keder
Tek bir his vardır o an:
PiŐmanlık!
Őlđmđn őlđye getirdiği tek ve yegane duygu...

Kadir Kaygısız

Burhan-ül Hubb

Sizinle olan raptı yalnız yalnız alayık-ı dünyevi değildir.
Ulvidir, refidir, rikkat taşır.
Mensubu olduğu iklimde barika-i hakikat taşır.
Elbette denaet taşımaz, den'i değildir.
Yusuf u Züleyha görse ki pek kıskanır.
Rüy-u zeminde, tarzı dilnişin
Aşkın efdal-i bu mecruhtadır.

Kadir Kaygısız

Cenaze

Kimse benden önemli değil.
Ben de kimseden önemli değilim zaten.
İnsanın fıtratı böyledir:
Göklere çıkardığı benliğini,
Yerlere vurur bazen.
Sonra alır yine öpüp başına koyar.
Sonra bir taş üstüne.
Silsiledir hayat.
Benliğine duyduğun öfkede nefret.
Ardı ardına gelir dert ve talih.
Baht meselesi evvela tabi.
Bahtı açık olmalı insanın.
Ama evvela başı dik olmalı.
Boynu bükük olmak ayıptır.
Kişinin kendi nefesine zulmetmesidir.
Nasıl mahlûksun âdemoğlu?
Cenazen düğün ertesidir.

Kadir Kaygısız

Cennet

Her bakışında süslü Cennet-i Ala
Şanıyorum Cennet kapısı kapın.
Öyle çok özledim ki seni senden uzakta
Uzaklaştığım her adımda
Gözümden bir yaş akmakta.

Hülyalara dalsam dahi zehir gelir bana.
Senin olmadığın gül bahçesi bataklıktır bana.
Avazı çıkmaz, mecruh kuru kuru yutkunmakta.
Sen yoksan Cehennemden farksız bu dünya.

Elini tuttuğum an, geçtim sandım sırattan.
Öğrendiğim tüm güzellikler geliyor bir kadından.
Senin yanında huzur bulmaktayım.
Serinlik geliyor musalla taşından!
Sen yoksan farksızım mevtadan.

Kadir Kaygısız

Cennetten Gelen Kadın

Ait olduğum yegane yerdi koynun.
Huzur bulduğum Őeydi mis kokun.
Kokusuna aŐıktım avucunun.
Cenneten gelmiş gıbydi her huyun.

Kadir Kaygısız

Deli Gönül

Sisli dağlarla çevrilmiş,
Güçlü bir ordugahtayım.
Ben kalbine aşk işlenmiş
Deli dolu kalıba sığmaz adamım.
Üç şey için tereddüt etmeden
Canımdan vazgeçer, kast edene kıyarım:
Anam, yârim ve cennet vatanım.

Kadir Kaygısız

Deli Piyade

Cennetin bahçesine giden yol
Dağlık, taşlık, fırtınalı.
Piyadenin kudreti, cesareti bol.
Ürkütür, titretir gafil düşmanı.

Yıldırım ne mümkün, öldürmek zor.
Çelikten irade, zırhı imanı.
Piyadenin gönlünde bir kor
Ezer geçer misli orduları.

Damarlarındaki kan elindeki koz.
Geçmiş destanı, tarihi şan.
Taburları, orduları boz.
Sen deli piyade Anadolu aslanı!

Kadir Kaygısız

Dünya

Şemsiye açtık yağın mutluluklara
Hüzün ise dolu dolu avuçlarımızda
Mazareti yok, güneş doğmaz
Gün biter, gece esir karanlığa

Derdi dünya eyledik, biz bir salda
Olmaz yüzümüzde bir tebessüm peyda
Mazareti yok, açmaz çiçek
Ekinsiz bir tarla gönlümüz, bu diyarlarda.

Kadir Kaygısız

Elvah-ı Siyah

Bir gözyaşı
Cer-i hadâr dilhun
Na diruba-i efrad
Na çaresaz
Ekdar bol ekdar
Bittabi gözyaşı
Na elvan elyevm
Her taraf elvahı siyah
Bunlar na eşk-i şadi
Bunlar enini iştiyaki

Kadir Kaygısız

Emanet

Bir muazzam gülüş sürur etti yüzüne.
Cennetin kokusu esti münezzeh teninde.
Sadrim genişledi manana aklım erince.
Munis bir emanetsin benim gözümde.

Ellerinle ikram ettiğin su değil ab-ı hayat.
Sen gel yüz yıllık kederime bir an ile neşe kat.
Aklım ermez; nasip, kısmet elbette ki hakikat
Varlığın benim için cehennemden berat.

Kadir Kaygısız

Emanet-i Mahsusa

İmtihani kalbe zuhur eder gülüşün
Rapt olur, sekr olur gözlerine bakan
Emanet-i mahsusa bilirim, eşeddi ihtiyaç muhabbetin.
Müştak nevcivan, hasret denizinde sana koşmakta

Kadir Kaygısız

Gönül Bahçem

Hüsrân ile sulanan gönül bahçemi
Gözpınarlarım beslemekte şimdi
Hüzünle sararıp solan kalbimi
Gözpınarlarım eğlemez şimdi

Mahzun ruhum büründü cisme
Hiçbir efsun-u âlâ güç yetiremez şimdi
Mecruh ruhum perişan bir acizane
Mağcup oldu hayran, takati yok şimdi

Muvafık değilim, değil ruhum hasretine
Münasip miydi gözyaşlarım gidişine
âlâ bir haslet miydi ki gitmek
Yokluğunla imtihan edersin, beyhude

Vesselam gâyri kurduna kuşuna
Ne bir kelâm nee bir vefa insanoğluna
Fariğ oldum gayri değilim müptela
Merdümgiriz etmez gâyri kelâm
Lâl oldu biçare, aramaz hempa

Kadir Kaygısız

Hür Adam

Seni Görmek isteyen gözler
İşitmek isteyen kulaklar
Saçlarının kokusunu
İliklerine kadar hissetmek isteyen
Ve kalbinin sıcaklığını
Kalbinin üzerinde hissetmek isteyen
Bir adam var.

Karşındaki sadık yârin
Ezelden ebede esirdi,
Ruhunun en zarif köşesinde.
Rızasıyla mahkûm olmuştu gözlerine
Tüm sahte özgürlükler yerine
Küçük ve samimi kalbini tercih etmişti.
Uçsuz bucaksız bu âlemdeki
Sahte insanların yerine.

Geriye sadece sana âşık
Ve tutkun, mecnun
Sana esir olmayı seçmiş
Bir adam kaldı.

Kadir Kaygısız

Işıklar

Sen Yanımdayken:
Daha uzun yanıyor kırmızı ışıklar.
Sana gelirken;
Bir türlü yanmıyor o yeşil lambalar.
Sen yokken;
Dakikalar saatlere kavuşmuyor.
Senin yanındayken;
Dakikalar saate, saatler gnle yarışıyor.
Senden önce:
Çoğunlukla hznlydm uyandığım sabahlarda.
şimdi seninleyken;
şana başlayacak günün heyecanıyla uyuyamıyorum.

Kadir Kaygısız

İnsan

İç huzurun kayboluşundan mütevellit
Konuşmaz, insanlığa susar insan.
İnsaniyetin yok oluşundan mütevellit
Susuz kalır, insanlığa susar insan.

Kadir Kaygısız

İnsanlığa Susar İnsan

İç huzurun kayboluşundan mütevellit.
Kelam etmeyi keser insan.
En azından âdemoğluyla...
Tabi ki lal olacak değil.
Konuşur; kendiyle, kediyle.
Kendiyle, kitaplarla.

İç huzurun kayboluşundan mütevellit.
Konuşmaz, insanlara susar insan.
İnsaniyetin kayboluşundan mütevellit.
Hasret kalır, insanlığa susar insan.

Kadir Kaygısız

İstanbul Olsam

İstanbul olsam yolunu gözlerdim.
Yokluğunda özlerdim.
Geldiğinde ilkbahar olurdu.
Gittiğinde sonbahar.
Yaprak dökerdim, adımların uzaklaşırken.
Akıttırdım gözyaşlarımı tüm sokaklarıma.
Aşkımı ilan ederdim insanlar selden kaçarken.
Geldiğin gün ise gülümserdim.
Güneş açardı, bahar gelirdi tüm caddelerime.
Öterdi kuşlar ağaçlarda cıvı cıvı.
Mutluluğun sen olduğunu kanıtlardım böylelikle.
Rüzgarlar sert eserdi sen yokken.
Alabora ederdim tüm tekneleri.
Dokunmasın caddelerime senden başka tek bir insan.
Yaklaşmasın, çıkmasın sokaklarıma.
Savururdum senden başkalarını.
Sen gelsen durulurdum.
Yumuşak eserdim.
Çünkü sen gelirdin.
Ben gülerdim.

Kadir Kaygısız

Kar Tanesi

Usul usul yere inen
Eşsiz bir kar tanesi
Kapkaranlık gecenin
Tertemiz hilali
Ben sevdim seni
Kimseyi sevmediğim gibi

Kadir Kaygısız

Ketum

Kayıtsız değilim,
Yalnızca çıkmıyor sesim.
Fazlasıyla kırılmışım.
Ketum olmuş, mütereditim.

Bugün nedir çare?
Susmak mıdır deva?
Kelam etmek midir?
Ne iyi gelir bu müşkül hale?

Kadir Kaygısız

Mecruh

Aşk illeti ki sürdü kalbimde hüküm
Ne zaman gördümse o güzeli
Çaresiz, hep boynumu büktüm
Belki de tek çare bu mecruha ölüm
aresi yok, mecruh lme mahkûm

Kadir Kaygısız

Menakıp

Menakıplarda geçen tüm güzeller kıskanırlar seni.
Ecesin sen güzelliğine hayran melek peri.
Ruhum, gözlerim seni gördüğü anda terk eder bedenimi.
Aşkınla yandı bitti şu mecruh bittabi.
Ltfeyle de anla senin için yanan kalbimin kadrini.

Kadir Kaygısız

Nefsim

Nefsim yangın evinde
Bir garip k z oldu.
Kendimi yakacağım ateŖe
K r nefsim har oldu.

Yılmadım, yandıkça yandım.
Bile isteye kendimi ateŖe attım.
AteŖi sen bildim de
Baktıkça  m  kaldım.

Kadir Kaygısız

Ölüm Kokusu

Ölüm kokusu aldım dün gece.
Çok güzel bir koku.
Kendimden geçtim.
İstemsiz meylettim.
İlahi buyruk "etme" dedi.
Senin olmayana kast etme!
Sahip olmadığına uzanma!
Senin olmayanı isteme!
Boyun büktüm, vazgeçtim Ey İlahi...

Kadir Kaygısız

Özlem

Beklerken şafakta, Amasya soğuşunda;
Anarım seni, bakarım ufka.
Kokusunu özlerim:
Bir vatanımın bir de senin
Uzakta...

Kadir Kaygısız

Sana Koştum Huzur Buldum

Dümkü çocuktum ben,
Gözlerine baktım koştum.
Yedi sırat köprüsünden,
Yar için yâre koştum.

Dümkü çocuktum ben.
Dertten çileden solgun
Bulduğum o güzel nilüferden,
En münezzeş o kokuyu soludum.

Başkaca bir adam oldum ben.
Artık huzuru buldum.
El çektim dertten, kederde.
Dünyada (sayende) Cennete kavuştum

Kadir Kaygısız

Sevgimin Delili

Sizinle olan muhabbeti yalnız dünyevi alakalara dayanmaz.
Yücedir, yüksektir, yufkalık ve incelik taşır.
Ait olduğu iklimde hakikat şimşeginin parıltılarını taşır.
Elbette alçaklık taşımaz, alçak değildir.
Yusuf ve Züleyha görse pek kıskanır.
Yeryüzünde, gönülde yer tutan tarzda
Aşkın en üstünü bu yaralı gönüldedir.

Kadir Kaygısız

Sitem

Ufacık bir sitem etme sevgili!
Gönlüm kırılır benim.
Cennet sözleri dökülen dudaklarından
Hep aynı sedayı beklerim.

Çatma kaşlarını asla sevgili!
Yüreğim incinir benim.
Aşkını okuduğum gözlerinden,
Hep aynı bakışı beklerim.

Düşürme dudaklarını sevgili!
Kalbim parçalanır benim.
Şefkatle bakan güzel yüzünden
Hep aynı tebessümü beklerim.

Ama sen de bil ki sevgili
Ben seni hep çok severim.
Sana olan ufacık sitemimde,
Kendimi kahrederim.

Unutma bunu sevgili!
Seni hem üzene hem üzmeveni bilirim.
Bana beni şikayet edişinden
Utanır, ar ederim.

İdare et beni sevgili
Çünkü ben sana güzellikle muamele edenim.
Bin doğru da bir hata eden
Aşık, divane, sana tutkun erim.

Kadir Kaygısız

Siyah Levhalar

Bir gözyaşı
Yaralayıcı, iç kanatıcı
Yok gönül alan fertler
Yok çare
Kederler çok kederler
Doğal olarak gözyaşı
Yürek paralayan gözyaşı
Renkler yok bugün
Her taraf siyah levhalar
Bunlar sevinç gözyaşları değil
Bunlar özlem inlemeleri

Kadir Kaygısız

Sonbahar

Sonbahar'a aittir özlem, ayrılık, hüznün. Sıcak yaz günlerinin ardından kararan gürleyen göğe bakılarak anılır "Sonbahar'ın" geldiği. Onun gelmesiyle biter sıcak yaz mevsimi.

Yalnızlığın, ayrılığın, biten aşkların, dökülen gözyaşlarının ve hüznün simgesi olan sonbahar herkesin aklına aynı tasvirle gelir: Kapalı gökyüzü, muntazam biçimde sıralanmış yapraklarının bir kısmını dökmüş sarı çınarlar; boş bir yol veya bir boş sokak... Bu portreyi gören insanın içinden elinde sıcacık bir kahveyle bir yandan bu manzarayı izlemek bir yandan da şiir yazmak gelir.

Sonbahar hüzündür, aştır ve insanları duyguları ile baş başa kalmaya iter. Özlem, hasret, hüznün bu mevsime ait duygulardır.

Kadir Kaygısız

Uyandım

Bu dünyaya ait değilmişim sandım.
Araftayım.
Ben ancak laftayım!
Soyutluk kaftanını sırtlamışım.
Umut işlemeli sarığımla
Ben sanırım koca bir yalanım,
Bu dünya inkar ettiği.
şanırım yüzüğün içinde kalmış
Öfke taşının bir parçasıyım
Hayret verici
Bir o kadar da yalancı
Geçici bir hevesim sanki
Ben neyim?
Bu Zihin ne yapmalı
Hangi sonsuz boşluğa taht kurmalı
Hangi çukuru yurt edinmeli
Ya da neden düşünmeli
Koyun bir şizofren tanısı
Ve dışlayın beni
Boşluğa ettin
Dışlayın
Dışladıkça yalnızlaştırın
Dört duvar bir ampule sıkıştırın
Korkunun ellerine bırakın
Yalın, yalnız
Ve korkusuz umutlarımla beni

Kadir Kaygısız

Vesvese

Kelamın kıymeti kalmadı şimdi.
Sükut içinde dört bir yan.
Sana olan sevgim büründü cisme.
Gidişinle kaldı anadan üryan.
Benden kaçıp kime gidersin böyle?
Hangi yanda duracağın han?
Söyle bana,
Sen gitmeden edeyim talan.
Gör böylece,
Bana çıkmayan bütün yollar yaban.
Kulağına fısıldanan kelimeler yalan.
Vesvesedir senin dört bir yanını saran.
Gittin artık düşünme dönmeyi geri.
Arasan da bulamazsın yararı saran.
İsteme benden şansın yenisini.
Belirsizlik uğruna hiç edemem geleceğimi.
Kuşku, endişe ve belki de metanetle
Bekleyemem senin tekrar gelmeni.

Kadir Kaygısız

Ziyadedir Muhabbetin

Ziyadedir Muhabbetin.
Fasıla fasıla geçerken aklımdan gülüşün.
Karanlıklar ardında siluetin,
Gümbür gümbür gelirken
Sesler içinde alçak cümbüşün.
Sığmaz bedenime ruhum.
Çıkışken arşa kudretim,
Ne zilleti ne derdi beklerim.
Sanki ölümsüz, sanki doğurulmamışım.
Şirk koşarcasına gafilim.
Kendimi bilmez, Kahhar'ı bilmez.
Arsız ve yüssüzlüğümle
Dünyanın tüm varına, varlığına talibim.
Ben insanım.
Aşkı kulda sanmış,
Susadıkça içmiş, içtikçe sapıtmış
Sapıttıkça zulmetmişim.
Evvela kendime, kendi nefsime.

Kadir Kaygısız

Zühre

Üçüncü kat gökteki zühre gibi
Görünüverdin gözüme ey güzel!
Birdenbire görünüveren sabahyıldızı gibi
Çıkıverdin karşıma ey güzel!

Cennet bahçelerindeki yemişler gibi
Fevkaladenin fevkinde bir güzel.
Sırf baldan, şekerden yapılmış gibi
Tadından yenmezsin ey güzel!

Yıllarca arayıp bulamadığım
Öyle çok hasret, özlem dolu bir güzel
Aşkî yürek yakacak bir alev gibi
Öyle ezelden ebede sevilesi bir güzel...

Kadir Kaygısız

Zümrüt Gözler

Şimdi gözlerine baktığımda
Görüyorum, o yeşilin içinde
Gürül gürül akıyor sevgi pınarları
Zümrüt gözlerinden, demir gönlüme

Artıyor her saniye gönlümdeki rahmet;
Tertemiz süt gibi, Nur-u Muhammed.
Beni Rabbime yaklaştırıyor bu sevgi.
El ele sana koşanlardan eyle bizi Ey Kudret!

Geleceği görmüş gelmiş gibiyim.
Sanki son ana kadar seninle geçmiş ömrüm.
Bugün yarınlarımın da sevgisine sahibim.
Gerçekten yaşıyorum seninle geçirdiğim her gün.

Kadir Kaygısız

Zümrüt Gözler 2

Zümrüt gözlerin içindeki ormanı yansıtıyor.
Kaybolmak istiyorum sonsuza dek orada.
İçimdeki kor günden güne harlanıyor.
Yanıyorum için için bu ne güzel sevda.

İçimde nice umutlar filizleniyor.
Berrak gönlünden dudaklarına kelimeler aktıkça.
Sözlerin ferahlık ve esenlik veriyor;
Gönlündeki okyanus dalgalandıkça.

Gözlerim yıldızları nicedir yeryüzünde görüyor.
Ruhum eşine rastlıyor kasım ayında.
Yıldızlar göğe onun eteğinden dökülüyor.
Yanlış yazıyor dünyadaki tüm kitaplarda.

Ben aç gözlü doğmadım anadan!
Ben doyarak kalktım oturduğum her sofradan.
Benim aklım ermiyor, nasıl nimetsin sen?
Bakmaya doyamadım, gördükçe arttı sevdam.

Artık o denli öylesine açgözlüyüm ki
Esenlik, ferahlık ve aydınlığın cümlesine talibim.
Okyanuslara, ormanlara ve yıldızlara talibim.
Ben seninle yaşamaya,
Ben seninle yaşlanmaya talibim.
Ben okyanus, orman, yıldız diye bildiğim
Sana talibim.

Kadir Kaygısız